

som efter en Resolution af 4de November 1828 skulde være til Stede som en Grund- og Reservefond. Ministeriet foreslog derfor et midlertidigt Tilskud, og nu var det 22,560 Kr., men Kommunen vilde fremdeles intet bidrage, naagtet baade Ministeren og Folketinget fandt det naturligt. Folketinget nægtede da Tilskuddet. Paa lignende Maade gif det i 1884—85, og i 1886—87 var det stadig det samme: Folketinget nægtede Tilskuddet, som nu var 37,068 Kr. 80 D., hvis Kommunen ikke vilde give sin Part deraf. Men saa satte Landstinget det ind paa Finansloven ved 2den Behandling, og i 1888—89 optog Ministeriet Tilskuddet paa det provisoriske Budget. Siden har det midlertidige Tilskud været i stadig jævn Stigen. I 1886—87 var det 46,555 Kr.; i 1887—88 65,402 Kr.; i 1888—89 gif det ned til 55,282 Kr.; men i 1889—90 gif det atter op til 69,844 Kr.; i 1890—91 var det 79,282 Kr.; i 1891—92 omtrent 76,905 Kr.; i 1892—93 er det anslaaet til 87,049 Kr. 65 D., og paa nærværende Finanslovsforslag er det anslaaet til 78,023 Kr. 48 D. Vi ere altsaa i de senere Aar naaede op til en 80,000 Kr. midlertidigt Tilskud, foruden de nogle og fyrrethye Tusende Kroner, der gives som fast Tilskud fra Staten. Vi staa her over for et stadig voksende Understud, som der er al Udfigt til fremdeles vil vokse, hvis man skal følge de Regler, der hidtil have været gældende ved denne Stiftelse. Det er derfor naturligt at spørge sig selv, om dette skal vedblive i det uendelige, eller om der ikke kan foregaa saadanne Forandringer i Fødselsstiftelsens Administration og i Reglerne for dens Ledelse, at man kan faa dette Understud bort eller dog bragt ned til en rimelig Størrelse. Det er en Sag, som er undersøgt adskillige Gange. I 1882 f. Ets. blev den meget omhyggeligt undersøgt, og der kom en Indstilling fra daværende Direktør Fischer, hvilken er optagen i Rigsdagsstidenden for 1883—84, Tillæg B, Sp. 471—82, hvortil jeg vil henvise ærede Medlemmer. Han gjorde opmærksom paa, at Indtægterne ved Stiftelsen vanskelig kunde stige paa anden Maade end derved, at Kjøbenhavns Kommune kom til at give et større Tilskud, og at man mulig kunde opnaa et større Tilskud fra det Classenske Fideikommiss, men at det alt i alt vilde blive Statskassen, der kom til at bære det væsentlige. Han undersøgte dernæst, om Udgifterne ikke kunde nedsættes, og kom til det Resultat, at det eneste Middel dertil vilde være det, helt at affkaffe eller betydelig at nedsætte den Plejehjælp, der nu ydes ikke betalende Mødre til deres Børns

Pleje i deres spæde Alder. Nu er Forholdet det, at en ugift Kvinde, naar hun forud melder sig og erklærer sig villig til at gaa over til Annesstuen med sit Barn, hvis det er første Gang, hun føder, faar 1 Kr. 33 D. ugentlig, indtil Barnet har fyldt 1 Aar, og hvis det er anden Gang, hun føder, faar hun en lignende Plejehjælp, indtil Barnet har fyldt et halvt Aar. Den Sum, der saaledes anvendes til Plejehjælp er ikke ganske ubetydelig; efter Anmærkningerne til Forslaget her er det 37,000 Kr., men saa maa det desuden erindres, at denne Plejehjælp i Virkeligheden fordyrer Anstaltens Budget paa anden Maade, idet der ganske sikkert er adskillige, som netop søge Anstalten for at kunne faa Del i denne Plejehjælp. Det er man i alt Fald under tidligere Forhandlinger fra Stiftelsens Side gaaet ud fra, og ved at nedsætte eller affkaffe den, vil man altsaa ikke blot indvinde den Sum, som den beløber sig til, men mulig en Del mere. Direktør Fischer gør opmærksom paa, at det i og for sig er et stort Gode for de Kvinder, der benytte Stiftelsen, at de kunne føde der, faa den fornødne Hjælp og blive der gratis, saa længe de trænge dertil, men at det er tvivlsomt, om det er rigtigt at give dem og de Kommuner, hvori de have Forsørgelsesret, denne Hjælp til Børnernes Pleje i det første Aars Tid. Direktør Fischer gør den Bemærkning, at det jo ingenlunde kan siges, at alle de Kvinder, der benytte Stiftelsen, høre til, hvad han kalder de „elskelige“ Kvinder. Der er naturligvis mange af dem, som der ikke er nogen særlig Grund til at præmiere paa den Maade, men paa den anden Side nærer han over for Børnene Betænkeligheder ved at affkaffe Plejehjælpen. I Aar har Ministeren i Anmærkningerne forelagt os Budgettet for Fødselsstiftelsen, og det har givet Anledning til, at vi foreløbig have drøftet Sagen i Udvalget, men vi have ikke naaet til noget Resultat, saaledes at vi have kunnet stille Forslag om Forandringen. Ministeren har antydet enkelte Forslag og har f. Ets. antydet, at man kunde gaa til at ophæve Plejehjælpen for dem, som fødte anden Gang. Det vil andrage en Besparelse af 9,000 Kr., men De ville se, at naar man er oppe paa et Understud af 80,000 Kr., ville disse 9,000 Kr. alligevel ikke forslaa ret meget. Udvalget har under disse Omstændigheder ment, at det vilde være heldigt at faa hele denne Sag alvorlig undersøgt for at se, om der ikke kan findes saadanne Forslag, at vi kunne slippe for det stadig voksende Understud og for at faa en lignende Historie her som over for